

25. เป็นกรรมาธิการคอมพิวเตอร์ไอบีไอที่กรุงโรม

25.1 ไปประชุมไอบีไอที่ฟิลิปปินส์

ไอบีไอ (IBI = Intergovernment Bureau for Informatics) มีฐานะเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่ยูเนสโกได้รับเป็นองค์กรที่ปรึกษา มีประเทศต่างๆ เป็นสมาชิก มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงโรม อิตาลี ไอบีไอจัดประชุมเป็นระยะๆ และเมื่อ 17-19 พฤษภาคม 2519 ได้จัดการประชุมภาคพื้นเอเชียเรื่องกลยุทธ์และนโยบายด้านสารสนเทศ (Asian Regional Conference on Strategy and Policies for Informatics) โดยเชิญ ฯพณฯ รัฐมนตรีต่างประเทศของไทยไปประชุมแต่ท่านไม่ว่างและกรุณามอบหมายให้ผมในฐานะข้าราชการชั้นพิเศษตำแหน่งศาสตราจารย์และประธานประสานงานคอมพิวเตอร์ของนิต้า เป็นผู้แทนประเทศไทยไปประชุมแทน ฯพณฯ รัฐมนตรีต่างประเทศ โดยรัฐบาลฟิลิปปินส์เป็นผู้ออกค่าที่พักและอาหารให้ แต่ทางราชการไทยไม่ได้ตั้งงบประมาณค่าเดินทางไว้ ผมจึงได้ติดต่อขอทุนค่าเดินทางจากราชทูตถนอมยศมาคมแห่งประเทศไทย โดยให้ท่านอาจารย์สมศักดิ์ ชูโต อธิการบดีนิต้า เป็นผู้ลงนามซึ่งทางราชทูตถนอมยศก็กรุณาอนุมัติ

ทางฟิลิปปินส์จัดเลขานุการอำนวยความสะดวกให้ผู้แทนทุกท่าน ส่วนมากก็เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศจากประเทศต่างๆ ตอนเช้าเลขานุการก็มารับผมที่โรงแรม พาไปห้องประชุม เวลาประชุมก็นั่งอยู่ข้างๆ ตอนกลางวันก็นั่งข้างๆ ในการรับประทานอาหารกลางวันด้วย ไปดูงานที่ไหนเลขานุการก็ไปด้วย แปลกดี แต่ก็สะดวกสบายดี อยากทราบอะไรก็ไม่ต้องไปถามเอง ถามผ่านเลขานุการ เขาก็ไปหาข้อมูลให้

25.2 ไปประชุมไอบีไอที่กรุงโรม

ต่อมาจากการประชุมไอบีไอที่ฟิลิปปินส์ประมาณ 8 ปี คือเมื่อ 26-29 มิถุนายน 2527 ไอบีไอจัดการประชุมไอบีไอระดับโลกครั้งที่ 2 (IBI Second World Conference) ที่กรุงโรม และเชิญประเทศไทยให้ส่งผู้แทนเข้าประชุม ใน พ.ศ. 2527 นี้ประเทศไทยมีกระทรวงวิทยาศาสตร์แล้ว ฉะนั้น ยูเนสโกจึงส่งหนังสือเชิญจากไอบีไอไปที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เผอิญผมเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ (ฯพณฯ ดำรง ลัทธพิพัฒน์) ซึ่งมีโต๊ะทำงานอยู่ใกล้ห้องท่านรัฐมนตรี ท่านจึงกรุณามอบหมายให้ผมเป็นผู้แทนประเทศไทยไปประชุมไอบีไอระดับโลกครั้งที่ 2 ที่กรุงโรม

ในการประชุมมีการเสนอรายงานจากประเทศทั้งหลาย (Country Report) ของไทย ไม่มีใครบอกผมล่วงหน้าว่าจะต้องเตรียมรายงานของประเทศไป มีหลายประเทศที่รายงาน

แต่เมื่ออยู่ในที่ประชุมแล้วและประธานที่ประชุมประกาศว่า ประเทศไทยไม่มีรายงาน ผมก็รีบยกมือบอกว่า ไทยมีรายงาน แล้วก็กล่าวรายงานปากเปล่าเท่าที่พอจะมีความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองไทยอยู่ หัวข้อของการประชุมวันนั้นคือการส่งข้อมูลข้ามแดน (Transnational Data Flow) ผมก็เสนอว่าของไทยยังไม่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดน และถ้าองค์กรให้ทุนนานาชาติสนใจจะให้ทุน ผมก็ยินดีจะทำหน้าที่ผู้อำนวยการโครงการ ความจริงก็พูดไปตามฟอร์มไม่คิดว่าจะมีใครสนใจให้ทุน

ปรากฏว่าผู้แทนศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ หรือ อดีอาร์ซี (IDRC = International Development Research Centre) ซึ่งอยู่ในที่ประชุม ได้ลุกเดินมาหาผม หลังจากที่ผมเสนอรายงานแล้วบอกว่า อดีอาร์ซีมีทุนวิจัยให้ ขอให้ผมทำโครงการขอทุนเสนอด่วน

รูปที่ 25.1 การประชุมเทคโนโลยีสารสนเทศระดับโลก
กรุงโรม อิตาลี 26-29 มิถุนายน 2527

25.3 ได้รับทุนอดีอาร์ซีเป็นผู้อำนวยการโครงการ

กลับถึงเมืองไทย ผมก็เร่งรีบร่างโครงการวิจัยในฐานะศาสตราจารย์ระดับ 11 พระจอมเกล้าลาดกระบัง เสนอผ่านทบวงมหาวิทยาลัยไปยังอดีอาร์ซี โดยของบวิจัยไปประมาณห้าแสนบาท อดีอาร์ซีพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นโครงการที่ดีให้ดำเนินการวิจัยได้

แต่ไอบีไอมีข้อแม้ว่าจะต้องจัดสัมมนาระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วย โดยขอให้ผมปรับปรุงงบประมาณที่ขอไปประมาณห้าแสนบาทให้เพิ่มเป็นประมาณหนึ่งล้านบาท

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ที่ผมเป็นผู้อำนวยการโครงการ คือ

- เพื่อร่วมมือกับ ยูเอ็นซีทีซี
- เพื่อเพิ่มความเข้าใจในความสำคัญและผลกระทบของการส่งข้อมูลข้ามแดน
- เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งข้อมูลข้ามแดนในประเทศไทย
- เพื่อเพิ่มความรู้เรื่องความสำคัญของการส่งข้อมูลข้ามแดนในประเทศไทย

25.4 จัดสัมมนาระหว่างประเทศเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดน

เมื่อดำเนินการวิจัยไปพอประมาณแล้ว ผมก็จัดการสัมมนาระหว่างไทย ไอดีอาร์ซี ยูเอ็นซีทีซี และไอบีไอ (Thai, IDRC, UNCTC and IBI ASEAN Regional Seminar on Transborder Data Flow)

รูปที่ 25.2 ภราดา ดร.ประทีป ม. โกมลมาศ อธิการมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ต้อนรับ ฯพณฯ พิชัย รัตตกุล รองนายกรัฐมนตรี ที่กรุงเทพมหานคร
สัมมนานานาชาติ ที่ ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นประธานจัดงาน

รูปที่ 25.3 การประชุมร่วมไทยและหน่วยงานสหประชาชาติ เรื่อง การส่งข้อมูลข้ามแดน โดย ฯพณฯ พิชัย รัตตกุล รองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานเปิดงาน และ ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นประธานจัดงาน

การประชุมใช้หอประชุมใหญ่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสถานที่ประชุม มีผู้เข้าร่วมประชุมจาก ออสเตรเลีย พม่า แคนาดา เดนมาร์ก สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ฮังการี อินเดีย อิรัก อิหร่าน ญี่ปุ่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ สวิตเซอร์แลนด์ และไทย

รูปที่ 25.4 บรรยากาศในห้องประชุมสัมมนาการส่งข้อมูลข้ามแดน

ผมจัดเตรียมเอกสารประกอบการสัมมนา (Proceedings) เป็นวารสารฉบับพิเศษของ “วารสารเอแบค (ABAC Journal)” โดยมี ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นผู้กล่าวรายงานฯลฯ รองนายกรัฐมนตรีกล่าวเชิญ ผู้แทนไอดีอาร์ซีและผู้แทนเอ็นซีทีซี รายงานเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งข้อมูลข้ามแดน ผู้แทนไอบีไอ รายงานเรื่องวิวัฒนาการส่งข้อมูลข้ามแดน ผมรายงานเรื่องการพัฒนาและอนาคตของระบบสารสนเทศและโทรคมนาคม เช่นชาลรายงานเรื่องความสำคัญด้านเศรษฐกิจของการส่งข้อมูลข้ามแดน คาร์ล เซาแวนท์ รายงานเรื่องบทบาทของการส่งข้อมูลข้ามแดน โดยบริการระหว่างประเทศ ไมเคิล นีล จากรอยเตอร์ รายงานเรื่องบทบาทของรอยเตอร์กับการส่งข้อมูลข้ามแดนในอาเซียน ผมรายงานอีกครั้งเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดนในประเทศไทย คุณกิตติน อุดมเกียรติ และพิศาล จอโภชอุดม รายงานเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดนผ่าน กสท. คุณธีระ อภัยวงศ์ รายงานเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดนในธุรกิจธนาคาร คุณเผด็จ ลิ้มปัสวัสดิ์ รายงานเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดนในด้านการเงิน คุณมอด เขียน โมฮาหมัด รายงานเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดนในมาเลเซีย คุณจี สวี ปู รายงานเรื่องการส่งข้อมูลข้ามแดนในสิงคโปร์ และคุณ เดวิด บาลชัน ผู้แทนไอดีอาร์ซี กล่าวสรุปปิดการประชุม

25.5 จัดสัมมนาระหว่างประเทศเรื่องระบบผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2536 ผมได้เป็นประธานจัดการสัมมนาระหว่างประชุมเรื่อง “ระบบผู้เชี่ยวชาญ (Expert Systems)” โดยมี ฯพณฯ ดร.พิจิตต รัตตกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เป็นประธานเปิด

รูปที่ 25.5 ศ.ศรีศักดิ์บรรยายในงานสัมมนานานาชาติเรื่องระบบผู้เชี่ยวชาญ

รูปที่ 25.6 บุคคลสำคัญในงานสัมมนาระบบผู้เชี่ยวชาญ

ในรูป ดร.พิจิตต รัตตกุล (กลางรูป) เป็นประธานเปิด ด้านขวาของ ดร.พิจิตต คือ ภรรดา ดร.ประทีป ม. โกมลมาศ อธิการบดี ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน ประธานจัดงาน ดร. อินธิโร มิไซกุชิ จากญี่ปุ่น และ ดร. ขวสิต หมิ่นนุช ทางด้านซ้ายของ ดร. พิจิตต มีภรรดา ดร. บัญชา แสงหิรัญ รองอธิการบดี ดร. เจ คุณ ธี จากเกาหลี ดร.เดไซ นาราชิมระอุ จากสิงคโปร์ และดร. เจมส์ กาลาเฮอร์ จากออสเตรเลีย

การสัมมนาครั้งนี้ผมใช้วิธีประกาศเชิญชวนในอินเทอร์เน็ตคิดว่าจะจัดสัมมนาระหว่างประเทศ ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญส่งบทความมาให้พิจารณา ถ้าได้รับคัดเลือกให้เสนอบทความ ผู้เสนอจะไม่ต้องเสียค่าลงทะเบียน และไม่ต้องเสียค่าที่พัก อาหาร และค่าเดินทางในกรุงเทพฯ เพราะเราจะจัดรถรับส่งจากดอนเมืองถึงที่พัก จากที่พักไปทำงาน จากที่งานกลับที่พัก และจากที่พักกลับดอนเมือง เมื่อจบการสัมมนาจะมีการพาไปเที่ยวอยุธยา ตลาดน้ำ และตลาดจตุจักร ฟังดูดีแต่ความจริงแล้วก็คือว่าผมไม่มีเงินจะจ่ายค่าเครื่องบินให้ ปรากฏว่ามีส่งบทความมาเสนอจากกว่า 10 ประเทศ

25.6 จัดสัมมนาระหว่างประเทศเรื่องอินเทอร์เน็ต

เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2537 ผมได้เป็นประธานจัดสัมมนาระหว่างประเทศเรื่อง “เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต และการประยุกต์ใช้งาน (Internet Technology and Applications)” โดยเชิญ ฯพณฯ สุเทพ อัครถาวร รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็น

ประธานเปิดงาน มีบทความเสนอ 9 เรื่องมาจากสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เยอรมัน สโลวาเนีย ตุรกี ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และฮ่องกง คือ ผมบรรยายเรื่อง “อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันและอนาคต” ไมเคิล กรีนฮาว์ก บรรยายเรื่อง “การจัดภาพในอินเทอร์เน็ต” บอว์คา เจอร์มาน-เบลซิก บรรยายเรื่อง “บริการอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ” เกลน แมนสพิวด์ และคณะบรรยายเรื่อง “การปรับปรุงประสิทธิภาพระบบแม่ข่ายและลูกข่าย” ไมเคิล ชุง บรรยายเรื่อง “ระบบโต้ตอบในงานธนาคาร” มอนด์ เฮอร์ มาคินี และคณะบรรยายเรื่อง “การรู้จักและพัฒนาเครื่องอ่านในตุรกี” เอ็ดนา ไรต์ บรรยายเรื่อง “อินเทอร์เน็ตในเอเชียอาคเนย์” อัลทามเบอร์ พิซซอร์โน และคณะบรรยายเรื่อง “คุณภาพของไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์” เคอร์ติส ซาง และคณะบรรยายเรื่อง “ระบบการตีผ่านอินเทอร์เน็ต” และ เกลน วิการ์ด บรรยายเรื่อง “เศรษฐศาสตร์เครือข่าย”